

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A bátor harcosok.

Irta Nyomozó.

Talán egyetlen örskörlet sincs úgy kitéve a tolvajok, betörők garázdálkodásának, még a főváros környékén sem, mint a pesthidegkuti örsé. Mintha csak a tolvajok Eldorádója volna ez a terület, úgy özönlenek oda a közártalmu egyének. Czivilek és katonák egyaránt. Utóbbiak természetesen a szökevények közül rekrutálódnak.

Rendkívül kellemetlen állapot ez az örs legénységére nézve, nemkülömben a lakosságra is, mert utóbbiak közül alig van már egy is, a kit, ha csak volt tőle mit lopni, meg ne loptak volna.

A bibliából ismert tíz csapás külön-külön, de talán együtt véve sem volt olyan súlyos hatással az egyiptomiakra, mint a milyen súlylyal nehezedik ez az állapot a pesthidegkuti örs lakosságára 3—4 év óta. Annyi lakatot éveken át nem vásároltak össze a főváros környékén s annyi különféle fortélyokkal nyitható zárat évtizedeken át nem csináltattak, mint a mennyit a pesthidegkuti örskörlet lakossága vásárol és készített pár év óta.

De hiába minden. A zár lehet bármilyen fortélyos szerkezetű, mindig akad ügyes tolvaj a felnyitására; a lakat pedig sohse olyan erős, hogy letörni ne tudnák. Így aztán nem csoda, ha a zár és lakat védelme alá helyezett élő vagy holt ingóságok nap-nap után tömegesen tűnnek el az éji homályban.

Még szerencséje a megkárosított lakosságnak, de magának az örsnek is, hogy az örsparancsnok rendkívüli éleslátással s kiterjedt személyi és helyi ismeretei teljes kihasználásával tudja vezetni a nyomozásokat, a lopások és betörések eme rengetegében, mert így majdnem minden eredménynél kerül meg valami az ellopott tárgyakból és a káros nemcsak a tettesek elítélésével, hanem bizonyos részben anyagilag is elégtételt nyerhet, az örs pedig nem merül el végképen a kiderítetlen közbiztonsági zavarok tengerében.

A Csendőrségi Lapok pár évi kötete, minden szónál ékebben hirdeti ennek az örsnek az eredményes tevé-

kenységét, a mit itt csak azért emlitek fel, hogy annyi és oly szép eredmény elérése és annyi tettes elfogása és az igazságszolgáltatás kezébe juttatása után még mindig akadnak vállalkozó szellemű tolvajok, a kik a pesthidegkuti örskörletet választják működésük színteréül. Sőt annyira akadnak, hogy ha pl. ma bekisértnek egy bandát 15—20 rendbeli betöréssel, lopással vádolva, gyakran megtörténik, hogy ugyanazon éjszakán már egy másik társaság veszi át, mintegy örökségképen az örskörletet, pedig talán épen szemtanúja volt az örökhagyó előd bekisértetésének.

Legujabban is, alig pár hónap előtt, folyó év február havában került egy ilyen társaság az örs ügyes nyomozása folytán kézre s pár nappal később, márczius hó első napjaiban, már egy másik társaság vette át az ártalmatlanná tett betörőbanda szerepét, még pedig olyan sokat ígérő és rendkívüli bátorságra mutató előkészülettel, hogy ha élőállat — baromfi, kecske vagy malacz — került eléjük, azokat ott mindjárt a helyszínen és olyan ügyesen levágták, hogy semmi zajt nem okozhattak és csak a vértócsák hirdették másnap az ámuló károsok és a nyomozó járőrök előtt, hogy ezeknek a tetteseknek elég idejük és bátorságuk volt betöréseket — mert egy-egy éjjel több is történt — végrehajtani.

Az esetek sorrendje a következő:

Márczius hó 2-án virradóra T. I. pesthidegkuti lakos kárára, betörés mellett, 300 K értékű tyukjait ismeretlen tettes ellopta s a tyukokat, ott mindjárt le is vágta, mert egész vértócsa maradt a helyszínen ennek bizonyosságaképpen.

A károsnak még aznap kora reggel emiatt tett panasza nemcsak kellemetlenül érintette, de nagyon meg is lepte az örs legénységét, mert csak 4—5 nappal előbb adtak át a bíróságnak egy betörő társaságot körülbelül 25 rendbeli különféle lopással terhelve s miután az addig felmerült eseteket részben a tettesek beismerése, részben a nálok talált bűnjelek alapján sikerült rájuk bizonyítani, vizsgálati fogságban tartásuk elrendeltetvén, az örs legénysége azzal a biztos reménnyel nézett a közeli pihenés elé, hogy hamarosan nem

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Üntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserélése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

fog akadni egy újabb társaság, a mely újabb zaklatásokat okozzon nekik.

A nyomozást még aznap bevezették a panasztolt ügyében, de mert az újabb tettesek kiléte felől tájékoztatlanok voltak s maga Kalik őrmester őrsparancsnok se tudott nyomra akadni, az eset kiderítetlen zavarként került a nyilvántartásba.

Márczius 10-ére újabb esettel jött panaszra K. I. ottani lakos, a mennyiben egy drb 185 K értékű malaczt ismeretlen tettesek, azon az éjjelen, a sertésöl lakatjának letörése mellett, ott a helyszínen leölve, ellopták s csudálatosképen sem a gazda, sem a hozzátartozói nem vettek észre semmit, már pedig egy malacznak még sem lehet olyan zaj nélkül elválni a nyakát, mint egy vagy több tyuknak.

Még jórészt hozzá se foghattak ez újabb eset nyomozásához, mikor másnap — 11-én — reggel I. I. ottani lakos személyében újabb panaszos jelentkezett, előadván, hogy aznap virradóra 320 K értékű aprójószágát, betörés mellett ellopták.

Ettől kezdve aztán folytatódott a panasztétel nap-nap után, a mennyiben 13-án F. Gy.-né jelentette az nap virradóra történt 150 K értékű baromfi ellopását; 14-én pedig egyszerre már hárman is adták egymás kezébe a kilincset, mert V. I.-né 560 K értékű baromfi, lud, házinyul és egy drb. kecske, S. I. 450 K értékű ruhanemű, M. B. solymári lakos pedig egy drb. malacz és a valószínűleg ebből készítendő malaczpörköltöz szükséges zöldség, krumpli és káposzta ellopását jelentette be, 201 K kárértéket panaszolván.

Kalik őrmester az őrs négy főből álló legénységével állandóan nyomozásban volt, igénybevette besugóit, a hűvösvölgyi villamos végállomásán levő alkalmazottakat is nap-nap után megkérdezte, ugyszintén a solymári vasuti megálló személyzeténél is érdeklődött, de sehol sem kapott alkalmas támpontot a nyomozás eredményes irányítására.

De nem pihentek ezalatt ama bizonyos ismeretlen tettesek sem, mert 16-án már ismét jelentkezett egy panaszos, H. I.-né pesthidegkuti lakos, a kitől aznap virradóra 550 K értékű tyukot és ludat loptak el szintén betörés mellett.

Ugyszólván teljesen ki volt már merülve az egész legénység az állandó nyomozásban s a levertséget fokozta még a szégyenérzet is, mert a felsorolt eseteket, mint kiderítetleneket kellett bejelenteni a kir. ügyészséghez, daczára annak, hogy a fővárosi rendőrséggel is állandó összeköttetésben állottak. De hát menni kellett tovább, mert az előző tapasztalatokból tudták, hogy ez az újabb betörőbanda folytatni fogja a lopásokat, míg csak el nem foghatják őket.

Még nagyobb meglepetést, jobban mondva megpróbáltatást is tartogatott számokra a sors, a mennyiben 17-én reggelre nemcsak, hogy egyszerre két panaszost is kellett fogadniok, a kiknek egyike B. M. pesthidegkuti lakos egy drb. 200 korona értékű malacza, a másika S. M. solymári lakos pedig 2135 korona értékű zsír, hús, szalonna, kolbász és ruhanemű ellopását panaszolta, hanem maga az őrsparancsnok és az őrs legénysége is beállhattak a panaszosok közé, mert Kalik őrmester kárára ugyanakkor éjjel 6 tyukot és egy kakast 210 K, az őrs kárára pedig 10 tyukot és egy kakast 300 K értékben elemeltek azok a napok óta hajszolt ismeretlen tettesek; mert hogy ez az újabb, még ismeretlen banda működött ott is, azt a cselekménynek egy és ugyanazon módon való végrehajtása, a baromfiaknak a betörések színhelyén való leöldösése kétségtelenné tette.

Hogy pedig nemcsak ketten, hanem többen és valószínűleg kocsival is lehettek, szinte bizonyossá tette az, hogy a Pesthidegkutról elvitt 18 drb. baromfi és egy drb. malacz mellett, Solymárról még azt a nagymenyiségű húst és egyébféléket is elvihették.

Ez már több volt, mint a mit egy csendőr eltűrhet; ezt a megszegyenítést nem lehetett csak úgy közönyösen zsebrevágni, hiszen köztudomásra jutott az eset még aznap s jártukban-keltükben, ha valahol valakit nevetni vagy mosolyogni láttak, szentül hitték, hogy őket neveti mindenki. Ugyszólván pihenés nélkül, éjjelt-nappalt egygét tettek, kerestek-kutattak mindenfelé, nem volt Pesthidegkutnak és Solymárnak olyan közlekedési útja vagy gyalogútja, a melynek mentén lakókat és a járókelőket meg ne kérdezték volna; folyton faggatták a villamos alkalmazottakat, a fővárosi vámoknál álló pénzügyőröket és rendőrszemeket, de mindhiába, mert sem ezek nem tudtak használható adatokkal szolgálni, sem a helyszíni szemlék sem a többször és többhelyen megismételt lesállások nem vezettek eredményre.

Márczius 19-én késő este, teljesen letörve, kimerülve tért haza Kalik őrmester négy társával, hogy valamenynyire kipihenhessék magokat, de hát erről szó sem lehetett, mert ekkor még végig kellett hallgatni a neje, meg különösen a főzőnő mondani valóját a különféle falusi pletykákról, a mindent megmondó kártyavetőnőről, a ki már kivetette a tettesek ki- és hollétét, meg sok más hasonló dolgokat, a mik mind a körül forogtak, hogy a fővárosi tolvajvilág tagjai összeesküdtek az őrs ellen, hogy megboszulják elfogott kartársaik hűvösre juttatását, stb., stb.

Másnap szép idő lett, korán keltek mindannyian, tisztogatás és a sok jelentéstétel került volna sorra, de — mintha csakugyan igaza lett volna a sok asszonyi

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszer. —

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos gyógyszerész, Budapest, Damjanich-utca 2. szám. II. emelet 19.

Osztrák-magyar mozsár felállítása.

mondának — már az ajtó előtt várt egy panaszos: P. R.-né pesthidegkuti lakos siránkozva, hogy az nap éjjel összes baromfi állományát, a lakattal elzárt tyukolban mind lemészárolták az istenfelen gonosztevők és elvitték, a mivel neki 480 K kárt okoztak.

Mit volt mit tenni, folytatni kellett a nyomozást, csupán ketten maradtak otthon, a jelentések megszerkesztése és továbbítása végett, de a délután folyamán már ezek is a többiek után indultak, mert nem tudtak nyugodtan maradni otthon.

Ez a nap már hozott valami nyomot, a mennyiben a villamos ellenőrök kérdezgetése folytán megtudták, hogy aznap az első kocsik egyikén két bosnyák katona, megrakott hátizsákkal utazott be a fővárosba és a Széna-téren szállottak le.

Ez a hír ugyan alig volt több a semminél, mert hiszen talán egy nap sem mulhatik el, hogy a villamosokon hátizsákos katona ne utazzék; az pedig, hogy a bosnyák katonák a Széna-téren szállottak le, egészen természetesnek látszott, hiszen ott van a laktanyájuk nem messzire a Széna-térhez a várban.

Ezt a jelentéktelen hirt azonban Kalik őrmester úgy fogadta, mintha ezen fordulna jóra az ő egész nyomozásának a sorsa s olyan meggyőzően magyarázta ezt az eshetőséget a nevezett ellenőr előtt, hogy ez valami kivételes egyéniségnek kezdte magát érezni és örömmel vállalkozott Kalik őrmester kérése folytán, arra a további feladatra, hogy ha olyan időtájban, mint ezuttal történt, batyus katonákat lát a végállomásról a főváros felé utazni, okvetlenül átfogja őket adni az utban található legelső rendőrnek, hogy megvizsgálják, mit hoz a batyujában.

Erre az eljárásra azért volt szükség, mert tapasztalatból tudta már az őrmester, hogy ezek a korán utazó, batyúval vagy hátizsákkal terhelt katonák rendszeren szökevények és még bizonyosabban lopott holmit visznek. Ha tehát csakugy félvállról fogadja az ellenőr közlését, ez csupa közönyösségből figyelemre se méltatja jövőben ezeket a veszedelmes utasokat; így azonban elérte célját, mert felköltötte az ellenőrben az önzetlen készséget abban a tekintetben, hogy esetleg ő lehessen előmozdítója egy tolvajtársaság elfogásának.

És hát másnap kora reggel már módjában is állott az ellenőrnek az elvállalt feladat teljesítése.

Márczius 21-én éjjel ugyanis M. M. solymári lakostól, betörés mellett, 200 K értékű baromfit és egy malacot loptak el. A tettesek — a mint később kiderült — ugyanaz a két bosnyák katona, a kiket előző napon látott az ellenőr, ugyancsak a villamos végállomáson szállottak fel, hogy a fővárosba utazzanak, két hátizsákban magokkal hozván a lopott holmikat.

Az ellenőr nem feledkezett meg az őrmesternek tett ígéretéről s a mint a Széna-téren a két katona leszállott, rögtön szólott az ottani rendőrőrszemnek a gyanúról, ez pedig megállítván a két katonát s hátizsákjaikat átvizsgálván, kiderült, hogy abban a levágott malacz és tyukok vannak.

Igazoláskor a katonák semmiféle igazoló írást sem tudtak felmutatni s azt adták elő, hogy ők az este érkeztek az olasz frontról és egyik villamoson a laktanyába akartak menni, de utközben elaludtak és kivitte őket a kocsik a végállomásra, a hol mikor le akartak szállani, vették észre, hogy hátizsákjaikat, a melyben menetlevelük és igazolványaik voltak, valahol ellopták. Ekkor már több villamos nem jött a főváros felé s míg ők azon tanakodtak, hogy az ismeretlen helyen mitevők legyenek, egy ismeretlen bosnyák tizedes csatlakozott hozzájuk s megtudván, miről van szó, elhívta őket egy ismeretlen helyre szállásra, kora reggel pedig átadta nekik a nálok talált zsákokat, hogy hozzák be a fővárosba, a Széna-téren szálljanak le és várják meg őt.

S hogy mégis valami valószínűséget adjanak állításaiknak, egyik Szekié Ivánnak, a másik Zsabin Haszszánnak nevezte meg magát.

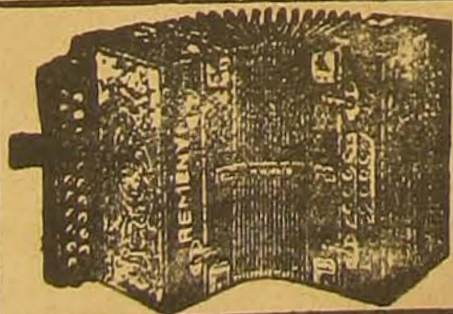
A rendőr féligmeddig elhitte a két katona meséjét s egy darabig várt velük a minden perczen jöhető tizedesre, de miután hosszabb idő múlva se jött az a bizonyos katona, bekísérte őket a főkapitányságra.

Épen abban az időtájban érkezett meg káros a pesthidegkuti őrsre s a mint elmondta a panaszát, Kalik őrmester azonnal betelefonozott a főkapitányságra, hogy a rendőrőrszemek nem jelentettek-e valahonnan az egyidejűleg közölt lopásra vonatkozó adatokat s mikor onnan azt a választ kapta, hogy épen most hoztak be oda a széna-téri villamos megállónál elfogott két bosnyák katonát, a kiknél egy csomó levágott tyukot és egy malacot találtak, mindjárt tudta, hogy ezek lesznek a tettesek, megkérte tehát a tisztviselőt, hogy tartsák ott a katonákat, mert ő mindjárt fog jönni a károssal.

Megérkezésekor már jegyzőkönyvet vettek fel a két katonáról, a kik ugyanazt a mesét adták elő és ugyanazokat a neveket mondták be ott is, mint a rendőrnek.

A tisztviselő közölte ezt Kalik őrmesterrel és megmutatta neki a zsákok tartalmát, a melyekben a káros a tőle ellopott jószágokat azonnal felismerte.

Kalik őrmester ekkor közölte a tisztviselővel azt a gyanuját, hogy a két katona bizonyosan valótlanságot mondott jegyzőkönyvbe, mert több mint bizonyos, hogy a napok óta telefonon bejelentett lopásokat ezek követ-

HEGEDŰ

remek felszereléssel
10—12—15—20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály nál szerezhető be **Budapesten, Király-utca 58. sz.**

Minden hangszerről külön árjegyzék kérendő.

HARMONIKA

10—12—15—20 korona
nagyobb 2 soros 30—40—50 kor.

GRAMOPHON

40—50—60—70 korona
legfin. azéai éremfeszítéssel

Az érkező csapat jelentkezik a parancsnoknál.

ték el, legalább az eddigi lopások hasonló végrehajtása erre enged következtetni, kérte tehát, hogy adják ki neki a katonákat a további nyomozáshoz, a mi meg is történt.

Minthogy pedig a katonák mindegyikének lábszárvédőjén még ekkor kétségtelenül felismerhető volt a baromfiak és a malacz leölésekor ráfröcscent vércseppek nyoma, ezekre rámutatva, figyelmeztette a katonákat, hogy hiába állitnak valótlaniságot, mert kilétük felderítése után rájuk fogja bizonyítani nemcsak ezt a lopást, hanem a többiekét is, a melyeknek tettesei csakis ők lehettek.

— Nyemám lopni, nyemám lopni — védekezett a két katona — de néhány órával később, mikor már megállapította az őrmester, hogy a cs. és kir. bosznia-hercegovinai 3. gyalogezredből valók s hogy félév óta szökésben vannak s végül, hogy Szekić Iván igaz nevén Marković Mileta, Zsabin Hasszán pedig Vasziliević Vladó, — beismerték, hogy bizony ők a tolvajok s vannak még bűntársaik is a szintén szökésben levő Huszić Árf és Delia Roszim bosnyák katonák személyében; ugyancsak ekkor beismerték, hogy a sok betörést mind ők követték el és a lopott holmikat Filó Mátyásné budapesti vendéglősnéhez hordták, a ki azokat részben a piacon maga értékesítette, részben a vendéglőben — jobban mondva kurtakorcsmájában — elárusította, egy kisebb részt pedig ismerőseinek engedett át.

Ezen az alapon Filónénál házkutatást tartott a járőr s nevezetnél 6200 K készpénzt, egy darab 700 K-ról szóló takarékpénztári könyvet, négy kabátot, egy csomó egyéb ruhaneműt, 16 drb szappant, 7 kgr. cukrot, egy kézi koffert, egy egész tábori — huszár — felszerelést, öt drb hátizsákkal, két nyulbört, két élő házinyulat, egy csomó ludszárnyat talált, melyeket bűnjelül biztosítottak, mert Filóné, bűntársai elfogatását látván, biesmerte, hogy a pénz legnagyobb része a lopott holmik értékesítéséből származik, a tábori felszerelés pedig a szeretőjéé, a szintén szökésben levő Varga Mihály huszáré, ugyancsak ez hozta hozzá a hátizsákokat s más tárgyakat is.

Mialatt a házkutatás és a kikérdezés folyt, odaért a harmadik terhelt Huszić Árf is, a kit szintén elfogott a járőr, valamint ennek bemondása nyomán hamarosan kézrekerült Delia Roszim, a negyedik terhelt is.

Utóbbiak beismerése és utasítása nyomán kiderítette még a járőr, hogy a Békásmegyeren márczius hó 8-án éjjel három ottani lakos kárára, 360 K károkozással elkövetett betörésnek szintén ezek a katonák a tettesei és hogy ezeken felül a Delia Roszim lelkét terhelő egy, a Filónénál talált koffernak a nyugati pályaudvarról való ellopása is, a melyben akkor 24 drb szappan, 12 kgr. kockacukor és egy pár czipő volt, s egy a Bácskába utazó asszonytól lopta el.

A további megállapítás során kiderült még, hogy a

lopott dolgokból, közvetlen megszerzés folytán, még öt orgazda részesült Filónén kívül, a kiknek bűnrészessége, a náluk talált különféle bűnjelekkel s ezek nyomán tett beismerésükkel szintén bizonyítva lett.

Kiderült még, hogy a Filónénál talált egy láda asztalos szerszám, a Cs. M. máriaremetei villájából való, honnan a katonák, más értékesebb holmi hiányában, ezt hozták el f. évi január 13—27. közötti időben és még addig értékesíteni nem tudták.

Megállapította végül a járőr, hogy Hasszán Árf, a nála talált Hasszán Jermotica névre szóló nyiltparancs nyomtatványát egyik budapesti zugkávéházban vette egy cseh szakaszvezetőtől 45 K-ért, hivatalos pecsétkelek ellátva, s hogy a nyomtatványt a huszár szökevény töltötte ki a hamis adatokkal.

Igy aztán, mire a pestvidéki kir. ügyészség a márczius hó 31-én kelt 1626/1918 k. u. számú határozatával, a fentebb felsorolt, de hozzá még akkor, mint kiderítetlenül maradtaknak bejelentett lopásokban, a további nyomozást beszüntette, mivel — a határozat szerint — nem mutatkozott rá kilátás, hogy a tettesek vagy bűnrészesek kézrekerüljenek, — az orgazdák már egy csomó bűnjellel hozzá kísértettek, a katonai tettesek pedig szintén egy csomó bűnjellel a budapesti közös hadosztálybírósnak adattak át s a pesthidegkuti őrs legénysége több mint két heti fárasztó nyomozás után, nyugodtan gondolhatott pihenésre abban a tudatban, hogy fáradozásának igazán szép eredmény lett a gyűnölce és habár a meglopottak között szerepeltek ők is, még sem kell szégyenkezniök a lakosság előtt, mert az elért eredménnyel nemcsak a hirnevükön ejtett csorbát köszörülték ki, de az elkobzott bűnjelpénzből kártérítést is remélhetnek.

KÉPEINK HEZ.

Magyar-osztrák csapatok a nyugati fronton.

Sem mi előttünk, sem ellenségeink előtt nem ujság ez. Így volt kezdettől fogva a háborúban. Sőt ahol lehetett, ahol a szállítási nehézségek vagy más okok nem akadályozták, a szövetségesek mind a négy államának hadseregei együtt működtek, mint pl. az orosz, a román, a szalonikii és a török harczvonalakon. Éppen ennek az egységes összetartásnak s az ebből folyó egységes vezetésnek tulajdoníthatjuk eddigi sikerünket és győzelmeinket a velünk szemben álló jóval erősebb és mindennel jobban ellátható ántánt seregek felett. S hogy ez nemcsak szóbeszéd, hanem kétségtelen valóság, mindennél jobban bizonyítja az a tény, hogy ma már az ántánt is hasonló egyesülésre és egységes vezetésre törekszik, amennyiben az olasz frontra angol, francia és amerikai csapatokat küldött, viszont olaszokkal frissítette fel a nyugati harctéren küzdő csapatait.

Ama másik körülmény, hogy osztrák-magyar tüzérség

Gránát-tölcsérekkel tett terület.

működik a nyugati fronton, szintén köztudomású, ép úgy mint az, hogy annak idején nehéz tüzérségünk pusztító hatását a nyugati fronton levő ellenségeinkkel éreztettük először ebben a háborúban, mert hiszen Belgium bevehetetlennek hitt erődtényeinek rommá lövetésében, a nagyhirre vergődött 42-esek mellett, a magyar-osztrák 30 és feles mozsaraknak is nagyrészt jutott és nem nélkülözhetette a hadvezetőség ezeket a nehéz ágyukat a később Verdun és környéke ellen intézett offenzív támadásnál sem, ahol már a háború alatt konstruált 24-es mozsaraink is résztvettek.

Csak természetes ezek után, hogy azokon a területeken a melyeken ezeknek a nehéz mozsaraknak a lövedékei veszik át a rombolás szerepét, a lövészárkok s minden más mesterséges védművek csak ideig-óráig képesek védelmet nyújtani; rommá válik, elpusztul ott minden, robbanási tölcésérekkel, gödrökkel, szakadékokkal lesz tele az egész terület, amint azt az olvasó előtt az ezuttal közölt képeink egyike eléggé kivehető módon illusztrálja is.

HIREK.

Kitüntetés. Ő császári és apostoli királyi Felsége május hó 23-án Belgrádban Raab Antal századost, a 3. osztályu katonai érdemkereszttel személyesen feldíszíteni méltóztatott.

Adományok. Ujabban a következő adományok érkeztek hozzánk és pedig, a vakok javára: Egry István őrmester gyűjtése Tarjánból 100 K, Makai Imre alörmmester Székudvarról 11 K 10 f; továbbá az internátus javára: a sajókazai őrs gyűjtése 100 K. Az adományokat rendeltetési helyére juttattuk.

Kérelmek. A radafalvai őrs kéri azon őrsöt, melynek állományába Nyilvánzski István alörmmester tartozik, aki Sáfán József alörmmesterrel Olaszországban, mint különítményparancsnok működött és vele folyó évi márczius 29-én a kazarczai vasutállomásról együtt utazott, hogy nevezett beosztási helyét, egy fontos szolgálati ügyben kikérdezhetés céljából, a fenti őrssel hivatalosan közölni sziveskedjen.

Szabó Bódog 2. oszt. őrmester Alsóvistről, kéri Bogyor Gábor alörmmestert, kivel 1910-ben a gyergyóremetei őrsön együtt szolgált, hogy tartózkodási helyét, egy fontos ügy elintézése céljából, közölje vele.

Bakó Antal alörmmester Gyimesről kéri Péterfi Ferencz alörmmestert, kivel 1912—13. évben a ráczekevei őrsön együtt szolgált, hogy tartózkodási helyét, vagy aki nevezettnek czímét tudja, egy fontos ügyből kifolyólag, közölje vele.

KÜLÖNFÉLÉK.

Romániai juhok Magyarországon. A Romániával kötött békeszerződés értelmében közel 300,000 darab juhot kap Magyarország Romániából. Ez a mennyiség jó minőségű tenyészállatokból áll, még pedig anyajuhokból és jergékből. A felosztásnál mérvadó lesz az elv, hogy a juhok olyan gazdákhoz kerüljenek, a kik tenyésztési célokra használják s azokkal nem nyereszkeskednek. Itt elsősorban az erdélyrészi károsult gazdák jönnek tekintetbe. A juhokat már utnak is indították a kárpáti szorosok felé, a hol egy átvételei bizottság vár rájuk. Innen azután tovább irányítják a csoportokat az előre megjelölt gyűjtőállomások felé. Az első csoport már megérkezett Pancsovára s a többi rész is mihamar eljut a rendeltetési helyére. A juhok átvételei árát még nem állapították meg véglegesen, de mint mondják az állatok élő súlyát 4 koronába számítják, s így a jobb minőségű juhok ára 160—200 korona lesz. Sajnálatos körülmény, hogy a gazdák a nagy vagonhiányra való tekintettel nem szállíthatják el vonaton az átvett juhokat. Ennek folytán a felvidéki vagy a dunántúli vevő csak nagy költséggel és tetemes veszteséggel képes hazavinni juhait melyek pedig a hosszú, romániai lábon való meneteléstől amúgy is leromlottak. Mint igen jellemző tünetet megemlíti az «Ujság», honnan a hírt vesszük, hogy kormányunk a juhokat eredetileg nyíratlan állapotban akarta átvenni, de a német katonai igazgatás ehhez nem járult hozzá. Igaz ugyan, hogy a juhok élősúlyban egy koronával többbe kerültek volna, de azt hisszük, hogy ezt az összeget bárki is szívesen megfizette volna. Most a németeknek megmaradt a gypju. — mi pedig egy koronával olcsóbb juhokat kaptunk.

Szerkesztői üzenetek.

Érdeklődő. A honvédség főparancsnoka: Bebenburgi báró Karg János gyalogsági tábornok, Adlátusa: Pilisi Kornháber Adolf gyalogsági tábornok.

Hágó. Az ideiglenes nyugállományban eltöltött 5 év után, az illető saját kérelmére véglegesen nyugállományba helyeztetik. Ennek megtörténte után csendőrségi szolgálatra hivatalból behiva nem lesz, de mint időközben megnősült egyén, újabb felvételre sem számíthat.

Varjuvár. A csendőrség tényleges állományába tartozó egyén csupán az erre nézve fennálló szabályok értelmében köthet házasságot.

0003. J. V. Mint nős felvételre nem számíthat.

Sz. F. Nagydobos. Felvetett kérdése, a mai mostoha pénzügyi helyzet mellett is, az intéző körök állandó jóakaratu gondoskodását képezi.

K. P. Őrsparancsnokának kötelessége a kihallgatáson előadott kérelmet előljáró parancsnokságához továbbítani.

K. n. A dolgok jelenlegi állásán nincs módunkban változtatni.

Tudnivágyom. Minthogy újbóli ténylegesítése az 1912. évi LXV t. cz. életbeléptetését megelőző időben történt, és a végkielégítés megfelelő hányadát visszafizette, előző szolgálati idejének beszámítása az akkor érvényben volt nyugdíjtörvény alapján lesz elbírálva és újabb nyugdíjaztatása esetén beszámítva.

Ünökő. A jelenleg fennálló törvényes rendelkezések értelmében be nem számítható.

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és disztárgyak, órák, evőeszközök

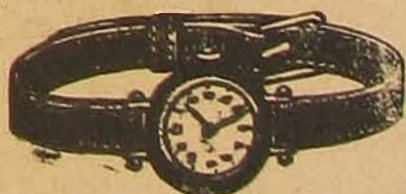

Iparművészeti ujdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁNGA JÁNOS

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

csász. és kir. udvari szállítónál, Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül:

az 1. osztályu ezüst vitézségi érem:

Göllner Károly járásőrmesternek, a IV.,
Polák Mátyás 2. oszt. őrmesternek, az V.,
Orosz Mihály 2. oszt. őrmesternek és
Borcsa Gyula alőrmesternek, a VII. számú csendőrkerületben;

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

Molnár József,
Kosza Péter alőrmestereknek, a II.,
Benedek János alőrmesternek, a III.,
Maksa József,
Balázs Sándor,
Fehér Sándor,
Kovács Samu alőrmestereknek, a IV.,
Székely László,
Ambrus Péter alőrmestereknek, a VII.,
Bedő Lajos,
Korront József Willibald alőrmestereknek, a VIII. sz. csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem ujolag:

Tóth Gábor I. 2. oszt. őrmesternek, az V. sz. csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Dezső Imre 2. oszt. őrmesternek, a II.,
Nagy János,
Mutter Elek,
Csenár József,
Filip János,
Adamovics György,
Adamovits József,
Kornestyán Antal alőrmesterek, a IV.,
Geréd Dénes
Kopacz Ferencz csendőröknek, a VII.,
Tóth Vendel,
Pataki András alőrmesternek, a VIII.,
Molnár Bálint alőrmesternek, a II.,
Tóth János alőrmesternek, a IV. számú csendőrkerületben;

a koronás vas érdemkereszt a vitézségi érem szalagján:

Horváth Ferencz alőrmesternek, a II.,
Sándor Lőrincz alőrmesternek, a VII.,

Szőcs Dénes I. osztályu őrmesternek, az I. számú csendőrkerületben;

a vas érdemkereszt a vitézségi érem szalagján:

Bicskei Menyhért csendőrnek, a III. számú csendőrkerületben.

Ideiglenes nyugállományba helyeztetett:

Csipkala István, III. számú csendőrkerületbeli törzsőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, mindennemű népfölkelési fegyveres szolgálatra is alkalmatlan.»

Választott lakhelye: Budapest.

Wild Róbert, VII. számú csendőrkerületbeli törzsőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «jelenleg szolgálatképtelen» egy év tartamára.

Választott lakhelye: Brassó.

Ideiglenes nyugállományban meghagyatik:

1918. évi február hó 1-ével:

Czelter Mihály, II. számú csendőrkerületbeli ideiglenes nyugállományu járásőrmester, a megejtett újbóli felülvizsgálat alapján, mint «rokkant, népfölkelési fegyveres szolgálatra is nem alkalmas».

Választott lakhelye: Kiskunfélegyháza.

Kinevezettek:

1918. évi május hó 1-ével:

Sebesta Ottokár, I. számú csendőrkerületbeli alezredes, kolozsvári szárnyparancsnok, ugyanezen csendőrkerület beosztott törzstisztjévé;

Madarász Henrik, I. számú csendőrkerületbeli százados, kolozsvári pótszárnyparancsnok, ugyanezen csendőrkerület kolozsvári szárnyának parancsnokává;

csendőr törzsőrmesterré:

1918. évi márczius hó 1-ével:

Dömötör Gyula I. osztályu őrmester, a VIII. és

1918. évi április hó 1-ével:

Radies Sándor I. oszt. őrmester, a III. számú csendőrkerületben.

Előlépett:

vezetővé:

1918. évi május hó 8-ával:

Várady Gyula csendőr, az V. sz. csendőrkerületben.

Okiratilag megdicsértettek:

a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelője által:

Demeter Dániel, VII. számú csendőrkerületbeli alörrmester, egy 50.000 koronás postalopás tetteinek és orgazdáinak kinyomozása és az ellopott pénz nagy részének előkerítése alkalmával kifejtett igen buzgó, lelkiismeretes és ügyes tevékenységeért;

A m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Fenics György, 1. oszt. örmester, 13 évet meghaladó csendőrségi szolgálata alatt általában, de különösen az utóbbi időben szárnyirodai segédmunkási minőségben tanusított kiváló szorgalmas, igen jó eredményű tevékenysége, valamint igen jó magaviseletéért;

Györffi Gábor alörrmester, kiváló szorgalma folytán számos katonaszökevénynek és igazolatlanul távollevő katonának kézrekerítéseért, valamint igen jó magaviseletéért;

a m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Rebreán Péter 2. osztályú örmester és Becze Máté alörrmester, egy 50.000 koronás postalopás tetteinek és orgazdáinak kinyomozása és az ellopott pénz nagy részének előkerítése alkalmával kifejtett kiváló ügybuzgó, lelkiismeretes és eredményes tevékenységükért;

Hajdu Ferencz 2. osztályú örmester, Ádám András, Nagy György I., Veres Gyula, Nagy Sámuel, Dánér Pál, Betegh László, Biró Boldizsár, Becze Máté, Balázs István, Demeter Dániel II., Szöcs József, Simon Mihály és Székely Albert alörrmesterek, a közbiztonsági szolgálat terén a háború ideje alatt, különösen a román invázió idején, a szászsebesi városi őrsön kifejtett kiválóan ügybuzgó és eredményes működésükért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. VIII. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Haltinger Mihály és Miesz János csendőrségi szolgálatlétre beosztott népfölkelő örmesterek, egy 50.000 koronás postalopás tetteinek és orgazdáinak kinyomozása és az ellopott pénz nagyrészének előkerítése alkal-

mával járőrvezetőjüknek kiváló szorgalommal és odaadással történt támogatásukért;

Takács Mihály, Nagy Ferencz és Zaha Miron vizsgázott alörrmesterek, hosszabb csendőrségi szolgálati idejük alatt, a közbiztonsági szolgálatban általában, a háború idején pedig különösen a katonaszökevények üldözése körül kifejtett eredményes tevékenységükért;

Ármos Dániel, Bódi János, Kovács József és Mizsei Pál 2. o. örmesterek, hosszas csendőrségi szolgálati idejük alatt a közbiztonsági szolgálatban általában, a háború tartama alatt pedig még fokozottabb buzgalommal kifejtett igen eredményes tevékenységükért, nemkülönben alárendeltjeiknek helyes és célirányos neveléséért és vezetéséért, valamint igen jó magaviseletükért;

Kolozsvári Lajos és Debreceni János 2. o. örmesterek hosszabb csendőrségi szolgálati idejük alatt a közbiztonsági szolgálatban általában, a háború óta pedig fokozottabb buzgalommal kifejtett igen eredményes tevékenységükért, nemkülönben alárendeltjeiknek helyes és célirányos nevelése és vezetéséért, valamint kiváló magaviseletükért;

A m. kir. 11. honvéd lovas hadosztály parancsnokság által:

Gombos Lajos és Bán Imre, VIII. számú csendőrkerületbeli alörrmesterek, táboricsendőr minőségben a hadjárat kezdete óta megszakitás nélkül, lelkiismeretes buzgalommal, rendkívül ügyesen és öntevékenyen ellátott szolgálataikért, továbbá a mozgó harcok idején, nehéz körülmények között vívott ütközetekben nem egy fontos parancs közvetítéséért, mindég vitéz magatartásukért és igen jól használhatóságukért.

Névváltoztatás.

Belügyminiszteri engedély alapján:

Zsurka (Giurka) Sándor, I. számú csendőrkerületbeli alörrmester, családi nevét «Zsigmond»-ra;

Takács János, IV. számú csendőrkerületbeli 2. osztályú örmester, családi nevét «Takács»-ra;

Novacu Traján, IV. számú csendőrkerületbeli alörrmester családi nevét «Novák»-ra;

Nekula Károly, IV. sz. csendőrkerületbeli csendőr, családi nevét «Nagy»-ra változtatta.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése, mellett helyeznek el intézetünkknél, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvények és chequek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felzárkózásával.

Vesztünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket

Házasságra léptek:

a m. kir. I. számú csendőrkerület állományában:

Antal Illés 2. oszt. őrmester, Máthé Máriaival, 1918 április 14-én, Küküllőpócsfalván;

a m. kir. IV. sz. csendőrkerületben:

Kiss Sándor I. alőrmester, Báranyi Francziskával, 1917 április 30-án, Técsőn;

a m. kir. V. sz. csendőrkerületben:

Tóth István II. alőrmester, Ratimorszki Máriaival, 1918 április 18-án, Szimőn;

Koprda Tamás alőrmester, Müller Ilonával 1918 ápr. 2-án, Béládon;

Lakner Zsigmond 2. oszt. őrmester, Olsa Etelkával, 1918 márczius 25-én Kopcsányban;

a m. kir. VI. sz. csendőrkerületben:

Vigh Imre 2. oszt. őrmester, Lakatos Vilmával, 1918 április 4-én, Felsőrajkon;

Kovács Miklós alőrmester, Pados Karolinával, 1918 február 10-én, Rumban;

Somogyi András alőrmester, Gratzl Annával, 1918 márczius 9-én, Alsóőrön;

Molnár Károly alőrmester, Vischáll Máriaival, 1918 márczius 23-án, Vasdobrán;

Farkas István alőrmester, Herczeg Juliannával, 1918 márczius 30-án, Budapesten;

Márkus Károly alőrmester, Horváth Annával, 1918 április 4-én, Sorkikisfaludon;

Molnár Ferencz I. alőrmester, Ujj Máriaival, 1918 április 7-én, Csornán;

Gáspár János alőrmester, Bardócz Máriaival. 1918 márczius 24-én, Nyujtódon;

Molnár József I. alőrmester, Miklautz Terézzel, 1918 április 10-én, Csáktornyan;

a m. kir. VII. számú csendőrkerületben:

Serény János II. 1. oszt. őrmester, Tóthpál Katalinnal, 1918 április 2-án, Türkösön;

Gál Antal alőrmester, Bartalis Krisztinával, 1918 április 6-án, Gyergyószárhegyen;

Miklós Gergely alőrmester, Nagy Józsa Eszterrel, 1918 márczius 31-én, Szárazajtán;

Kányádi András alőrmester, Fám Rozáliával, 1918 márczius 24-én, Lisznyón;

Hizó Ferencz alőrmester, Izdraila Máriaival, 1918 márczius 2-án, Resináron;

Veres Mihály alőrmester, Oláh Katalinnal, 1918 márczius 7-én, Bácsfaluban;

Mester Sándor 2. oszt. őrmester, Keszthelyi Francziskával, 1917 november 17-én. Csávolyon;

János Márton alőrmester, Csekme Veronkával, 1917 április 1-én, Kovásznán;

a m. kir. VIII. sz. csendőrkerületben:

Vincze János alőrmester, Gosztonyi Erzsébettel, 1918 április 1-én, Oroson;

Brinzás Péter alőrmester, Lukács Máriaival, 1918 április 4-én, Kótajban.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélő-gépet, varrógépet, karbid-lámpát asztalra, karbid-gummikat és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leveleim ezerszámba vannak. — Pontos cím;

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahangu, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy »Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-től 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

H. M. 2636/eln. 16. sz. rendelet szerinti

Gyalogsági ti zt kard, bőrkardkötő és kardbojt nálunk már kapható.

Őrjárat lapok

most rendelendők!